

Izreka

1. Direktivu 1999/44/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 25. svibnja 1999. o određenim aspektima prodaje robe široke potrošnje i o jamstvima za takvu robu treba tumačiti na način da je nacionalni sudac koji odlučuje o sporu koji se odnosi na ugovor koji bi mogao ući u područje primjene te direktive dužan, kada raspolaže potrebnim pravnim i činjeničnim elementima ili njima može raspolagati na jednostavan zahtjev za pojašnjenje, provjeriti može li se kupac okvalificirati kao potrošač, iako se potonji nije pozvao na to svojstvo.
2. Članak 5. stavak 3. Direktive 1999/44 treba tumačiti na način da ga treba smatrati pravnim pravilom istovjetnim nacionalnom pravilu koje unutar nacionalnog pravnog poretka ima isti status kao pravno pravilo javnog poretka i da je nacionalni sudac dužan po službenoj dužnosti primijeniti svaku odredbu svojeg nacionalnog prava kojom se jamči njegov prijenos u nacionalno pravo.
3. Članak 5. stavak 2. Direktive 1999/44 treba tumačiti na način da mu nije protivno nacionalno pravilo koje predviđa da potrošač mora, kako bi se koristio pravima koja ima na temelju te direktive, pravodobno obavijestiti prodavatelja o nesukladnosti, pod uvjetom da taj potrošač za davanje te obavijesti ima rok koji nije kraći od dva mjeseca od dana kada je utvrdio tu nesukladnost, da se obavijest koju treba dati odnosi samo na postojanje navedene nesukladnosti i da se na takvo obavješćivanje ne primjenjuju pravila dokazivanja koja bi onemogućavala ili pretjerano otežavala ostvarivanje prava navedenog potrošača.
4. Članak 5. stavak 3. Direktive 1999/44 treba tumačiti na način da se pravilo prema kojem se smatra da je nesukladnost postojala u trenutku isporuke robe
 - primjenjuje kada potrošač dokaže da prodana roba nije u skladu s ugovorom i da se predmetna nesukladnost pojavila, to jest da se fizički otkrila u roku od šest mjeseci od isporuke robe. Potrošač nije dužan dokazati koji je uzrok te nesukladnosti niti da se njezin izvor može pripisati prodavatelju;
 - može izuzeti iz primjene samo ako prodavatelj dokaže u skladu s pravnim standardima da je uzrok ili izvor navedene nesukladnosti okolnost koja se pojavila nakon isporuke robe.

⁽¹⁾ SL C 367, 14.12.2013.

Presuda Suda (četvrto vijeće) od 13. svibnja 2015. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Bundesgerichtshof – Njemačka) – Dimensione Direct Sales srl, Michele Labianca protiv Knoll International Spa

(Predmet C-516/13) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Autorsko pravo — Direktiva 2001/29/EZ — Članak 4. stavak 1. — Pravo distribucije — Pojam, distribucije javnosti' — Ponuda za prodaju i oglas koji je dao trgovac iz jedne države članice na svojoj internetskoj stranici, slanjem reklamnih letaka i u tisku druge države članice — Reprodukcijske namještaja zaštićenog autorskim pravom koji je ponuđen za prodaju bez odobrenja nositelja isključivog prava distribucije — Ponuda ili oglas koji ne dovode do stjecanja izvornika ili primjerka zaštićenog djela)

(2015/C 236/09)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesgerichtshof

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Dimensione Direct Sales srl, Michele Labianca

Tuženik: Knoll International Spa

Izreka

Članak 4. stavak 1. Direktive 2001/29/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 22. svibnja 2001. o usklađivanju određenih aspekata autorskog i srodnih prava u informacijskom društvu treba tumačiti na način da dopušta nositelju prava isključive distribucije zaštićenog djela da se usprotivi ponudi za prodaju ili ciljanom oglasu koji se odnosi na izvornik ili primjerak, čak i ako nije utvrđeno da je taj oglas doveo do toga da je kupac u Uniji stekao zaštićeni predmet jer takav oglas potiče potrošače države članice u kojoj je to djelo zaštićeno autorskim pravom na njegovo stjecanje.

⁽¹⁾ SL C 367, 14.12.2013.

Presuda Suda (veliko vijeće) od 13. svibnja 2015. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Lietuvos Aukščiausiasis Teismas – Litva) – „Gazprom” OAO

(Predmet C-536/13) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Područje slobode, sigurnosti i pravde — Pravosudna suradnja u građanskim stvarima — Uredba (EZ) br. 44/2001 — Područje primjene — Arbitraža — Isključenje — Priznanje i izvršenje stranih arbitražnih odluka — Nalog koji je izdao arbitražni sud koji se nalazi u državi članici — Nalog kojim se sprečava pokretanje ili nastavak postupka pred sudom druge države članice — Ovlašt sudova države članice da odbiju priznanje arbitražne odluke — Njujorška konvencija)

(2015/C 236/10)

Jezik postupka: litavski

Sud koji je uputio zahtjev

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: „Gazprom” OAO

uz sudjelovanje: Lietuvos Respublika

Izreka

Uredbu Vijeća (EZ) br. 44/2001 od 22. prosinca 2000. o [sudskoj] nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima treba tumačiti na način da joj nije protivno to da sud jedne države članice prizna i izvrši, ili odbije priznati i izvršiti, arbitražnu odluku kojom se stranci zabranjuje podnošenje određenih zahtjeva sudu te države članice, s obzirom na to da ta uredba ne uređuje priznavanje i izvršenje, u državi članici, arbitražne odluke koju je donio arbitražni sud u drugoj državi članici.

⁽¹⁾ SL C 377, 21. 12. 2013.